

ГРОМАДСЬКА РАДА ДОБРОЧЕСНОСТІ

<https://grd.gov.ua>

head@grd.gov.ua

Затверджено
Громадською радою доброчесності
21.05.2019

ВИСНОВОК про невідповідність судді Києво-Святошинського районного суду Київської області Лисенка Владислава Вікторовича критеріям доброчесності та професійної етики

Проаналізувавши інформацію про суддю Києво-Святошинського районного суду Київської області **Лисенка Владислава Вікторовича** (далі – суддя), Громадська рада доброчесності виявила дані, які дають підстави для висновку про невідповідність судді критеріям доброчесності та професійної етики.

1. Суддя ухвалював рішення, обумовлені політичними мотивами. Суддя допускав поведінку, яка призвела до істотних порушень правил процесу, зокрема суддя вирішував справу ігноруючи факти, що свідчать про очевидну фальсифікацію документів чи інших доказів.

(підпункт 1.8 п.1, підпункт 3.9 п. 3 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затвердженим рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

Суддя масово ухвалював незаконні рішення про позбавлення прав керування транспортними засобами невинних осіб на підставі сфальсифікованих документів у зв'язку з їх участю у акціях протестів під час Революції Гідності, зокрема поїздкою до Межигір'я Віктора Януковича 29.12.2013.

У Реєстрі судових рішень доступні 10 постанов судді про притягнення до відповідальності осіб у зв'язку з цією поїздкою:

1. [постанова](#) у справі № 369/341/14-п - власника автомобіля позбавлено права керування транспортними засобами строком на 6 (шість) місяців. Водій прямо зазначав, що брав участь у акції протесту та нічого не порушував. Однак суддя вказав у постанові, що водій начебто частково визнав вину. [Постановою](#) Апеляційного суду Київської області від 03.03.2014 встановлено, що водій не визнавав своєї вини і у той час, який зазначений в протоколі про адміністративне правопорушення, він знаходився на відстані приблизно 20 км. від вказаного працівником міліції місця скоєння правопорушення. Тому

постанову судді скасовано, а провадження закрито у зв'язку із відсутністю складу правопорушення.

2. [постанова](#) у справі №369/342/14-п - власника автомобіля позбавлено права керування транспортними засобами строком на 6 (шість) місяців. [Постановою](#) Апеляційного суду Київської області від 03.03.2014 постанову суду 1 інстанції скасовано, а провадження закрито у зв'язку відсутністю складу адміністративного правопорушення. Апеляційний суд встановив, що власник автомобіля був учасником поїздки до Межигір'я, але у час, коли начебто порушував правила у с.Нові Петрівці він перебував у Києві.
3. [постанова](#) у справі №369/89/14-п - власника автомобіля позбавлено права керування транспортними засобами строком на 6 (шість) місяців. Справу розглянуто без участі водія. 18.03.2014 сам суддя виніс [постанову](#) про звільнення його від відповідальності як учасника акцій протестів на підставі статті 4 Закону України «Про недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань, та визнання такими, що втратили чинність, деяких законів України».
4. [постанова](#) у справі № 369/88/14-п, якою власника автомобіля позбавлено права керування транспортними засобами строком на 6 (шість) місяців. [Постановою](#) Апеляційного суду Київської області від 03.03.2014 постанову суду 1 інстанції скасовано, а провадження закрито у зв'язку відсутністю складу адміністративного правопорушення. Апеляційний суд встановив, що власник автомобіля взагалі був цілий день у іншому місті у той час, коли начебто вчиняв правопорушення. Але із його заяви випливає, що загалом він був учасником акцій протестів.
5. [постанова](#) у справі № 369/92/14-п - власника автомобіля позбавлено права керування транспортними засобами строком на 6 (шість) місяців. Справу розглянуто без участі водія. 07.03.2019 сам суддя виніс [постанову](#) про звільнення його від відповідальності як учасника акцій протестів на підставі статті 4 Закону України «Про недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань, та визнання такими, що втратили чинність, деяких законів України».
6. [постанова](#) у справі № 369/94/14-п - власника автомобіля позбавлено права керування транспортними засобами строком на 6 (шість) місяців. Справу розглянуто без участі водія. 07.03.2019 сам суддя виніс [постанову](#) про звільнення його від відповідальності як учасника акцій протестів на підставі статті 4 Закону України «Про недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань, та визнання такими, що втратили чинність, деяких законів України».
7. [постанова](#) у справі № 369/22/14-п - власника автомобіля позбавлено права керування транспортними засобами строком на 6 (шість) місяців. 07.03.2019 сам суддя виніс [постанову](#) про звільнення його від відповідальності як учасника акцій протестів на підставі статті 4 Закону України «Про недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час

проведення мирних зібрань, та визнання такими, що втратили чинність, деяких законів України»

8. [постанова](#) у справі № 369/219/14-п - власника автомобіля позбавлено права керування транспортними засобами строком на 6 (шість) місяців. Справу розглянуто без участі водія. 07.03.2019 сам суддя виніс [постанову](#) про звільнення його від відповідальності як учасника акцій протестів на підставі статті 4 Закону України «Про недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань, та визнання такими, що втратили чинність, деяких законів України».
9. [постанова](#) № 369/220/14-п - власника автомобіля позбавлено права керування транспортними засобами строком на 6 (шість) місяців. Справу розглянуто без участі водія.
10. [постанова](#) у справі № 369/221/14-п - власника автомобіля позбавлено права керування транспортними засобами строком на 6 (шість) місяців. Справу розглянуто без участі водія. [Постановою](#) Апеляційного суду Київської області від 21.02.2014 постанову суду 1 інстанції скасовано, а справу направлено у ДАІ для належного оформлення. 07.03.2019 сам суддя виніс [постанову](#) про звільнення його від відповідальності як учасника акцій протестів на підставі статті 4 Закону України «Про недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань, та визнання такими, що втратили чинність, деяких законів України».

Загальновідомо, що 29.12.2013 [відбулася](#) одна з наймасштабніших акцій Автомайдану - поїздка до замиської резиденції “Межигір’я”. Після цього учасників акції почали переслідувати шляхом складання щодо них працівниками ДАІ фальсифікованих рапортів та протоколів. Потім на підставі цих документів судді ухвалювали рішення про покарання власників автомобілів, які насправді нічого не порушували.

Як раніше зазначала Громадська рада доброчесності у висновках щодо [В.В. Дев’ятка](#) та [М.Ю.Тітова](#) з посиланням на показання ексголови Оболонського районного суду м.Києва та ексчленкині Вищої ради правосуддя Ірини Мамонтової, є підстави вважати, що такі рішення судді ухвалювали у зв'язку із вказівками з Адміністрації Президента Януковича. Наявність цих показань Мамонтової І.Ю. підтверджується і багатьма ухвалами судів. Так, про це вказується в ухвалі судді Новозаводського районного суду м.Чернігова від 15.11.2017 у справі № [751/4456/17](#), якою прокуратурі дозволено вилучити справи щодо учасників протестів з одного із судів м. Києва:

«Вказані факти безпідставного притягнення до адміністративної відповідальності учасників акції протесту «Автомайдан» та її координації з Адміністрації Президента України ОСОБА_3 підтверджуються показаннями колишнього голови Оболонського районного суду міста Києва ОСОБА_4 яка повідомила, що протягом грудня 2013 та січня 2014 року їй на робочій телефон надходили дзвінки з Адміністрації Президента України, щодо прискорення розгляду адміністративних матеріалів та обрання максимально можливого стягнення відносно правопорушників».

Статистичним дослідженням судових рішень про притягнення водіїв до відповідальності встановлений особливий підхід суддів саме до справ за участю учасників акцій протестів та різку зміну підходу до вирішення цих справ. Така аномалія у практиці застосування законодавства також може пояснюватись наявністю такого впливу на суддів.

Щодо судді є прямі докази, що він виносив ці рішення усвідомлюючи їх незаконність та під дією стороннього тиску. Під час розгляду кримінальної справи № [759/15166/15-к](#), де суддя виступав обвинуваченим такі докази надав потерпілий та один зі свідків. Так, свідок під присягою дав показання, що суддя 29.01.2014 після винесення постанови по справі № 369/342/14-п покликав його до кабінету та прямо сказав, що не може винести законне рішення, бо йому “завтра підкинуть гроші і посадять”, але пообіцяв ще порадитись з головою суду. Тобто суддя боявся, що якщо не покарає учасника масових протестів, то для нього настануть негативні наслідки і, навіть, передбачав можливе фабрикування кримінальної справи проти нього. Це також свідчить, що голові суду було відомо про ці справи і суддя погоджував свої дії з головою.

Такий висновок підтверджує і той факт, що суддя демонстрував кардинально різний підхід до водіїв, які були пов'язані з акціями протестів та іншими правопорушниками. Для прикладу, 03.02.2014, тобто у той же ж час, коли розглядалися вказані вище справи суддя виніс постанову у справі № [369/491/14-п](#), де водій не зупинився на вимогу працівників ДАІ і був зупинений шляхом переслідування. Тобто факт порушення, на відміну від майданівських справ однозначно встановлено. За це суддя застосував покарання у вигляді штрафу в сумі 185 грн. тоді як до усіх справ, пов'язаних з Майданом застосував максимальне покарання у вигляді позбавлення прав керування на 6 м.

Раді відомо, що суддя був виправданий у справі, де він був обвинуваченим, оскільки для цілей застосування кримінального покарання цих показань не було достатньо і суддя заперечував їх. Однак зважаючи на те, що вони лягли в основу обвинувального акту прокуратури, були дані під присягою, у суді було заявлено клопотання і готовність свідка перевірити їх шляхом проведення судової психофізіологічної експертизи із застосуванням комп'ютерного поліграфа, Рада вважає, що їх достатньо для підтвердження обґрунтованого сумніву щодо дій судді. На наше переконання, таке масове винесення незаконних рішень компетентним суддею неможливо пояснити іншими причинами, окрім як дією під впливом.

У зв'язку з цим звертаємо увагу на Висновок Венеційської комісії No 880/2017, прийнятий 13 березня 2017 року на 110-ій пленарній сесії щодо кримінальної відповідальності суддів у п.53, якого вказано наступне:

“- якою б важливою не була свобода суддів при здійсненні своїх суддівських функцій, це не означає, що судді не підзвітні. Необхідно забезпечити рівновагу між

недоторканністю як засобом захисту судді від неналежного тиску та зловживань з боку органів влади або окремих осіб (функціональною недоторканністю), з однієї сторони, та тим фактом, що судді не повинні бути вищі за закон (підзвітністю);

- кримінальна та дисциплінарна відповідальності не є взаємно виключеними: дисциплінарні стягнення можуть бути так само доцільними і в разі звільнення від кримінальної відповідальності; також той факт, що кримінальне провадження не відкривається в разі неспроможності встановити винуватість у скоєнні злочину або факти в кримінальній справі, не означає, що суддею під питанням не було вчинено дисциплінарного порушення, саме через різний характер двох типів відповідальності.

- якщо неналежна поведінка судді може підірвати впевненість громадськості в судовій владі, держава має бути зацікавлена у відкритті дисциплінарного провадження проти цього судді”.

Тобто сам факт виправдання судді у кримінальному процесі не означає, що йому не можна дати належну оцінку на підставі цього факту у рамках іншої процедури, у нашому випадку - процедури оцінювання.

Окремо наголошуємо, що під час ухвалення рішення суддя допустив аналогічні порушення, допущені іншими суддями, які були звільнені за порушення присяги (наприклад, див. [рішення Вищої ради правосуддя](#) від 21.12.2017 щодо судді Обухівського районного суду Київської області О.С. Степанової, [рішення Вищої ради юстиції](#) від 17.03.2016 про звільнення М.О. Фролова з посади судді Голосіївського районного суду міста Києва, [рішення Вищої ради правосуддя](#) від 13.07.2017 про притягнення судді Херсонського міського суду Херсонської області І.В. Котьо до дисциплінарної відповідальності). Особливо звертаємо увагу на [рішення](#) ВРЮ від 26.11.2015, яким встановлено порушення присяги у діях колеги судді та колишнього голови суду Лисенка В.В. при розгляді аналогічних справ і внесено подання про його звільнення.

Ці факти дають підстави вважати, що суддя не дотримувався принципу незалежності, ухвалював свавільні рішення, що призвело до покарання невинних осіб.

Важливо також, що свою оцінку подібним діям щодо іншої судді дала Громадська рада міжнародних експертів (далі також - ГРМЕ) під час конкурсу на зайняття вакантних посад у Вищому антикорупційному суді України. Так, саме ухвалення аналогічного [рішення](#) стало підставою для ініціювання членами ГРМЕ спеціального спільного засідання щодо О.А. Голуб як такої, що не відповідає критеріям доброчесності. Вища кваліфікаційна комісія суддів України (далі також - ВККС) за результатами спільного засідання з ГРМЕ 18.01.2019 припинила участь О.А. Голуб у конкурсі.

2. . Суддя умисно або внаслідок вочевидь недбалого ставлення до виконання своїх обов’язків повідомив недостовірні (у тому числі неповні) відомості у декларації доброчесності.

(підпункт 3.1 п. 3 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затвердженим рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

2.1. Уперше подаючи [декларацію доброчесності](#) за 2016 рік, суддя у п. 17 підтвердив, що не приймав рішень, передбачених ст. 3 Закону України “Про відновлення довіри до судової влади”.

Відповідно до п. 3 ч. 1 ст. 3 Закону України “Про відновлення довіри до судової влади” одним із видів рішень, що є підставою для перевірки суддів судів загальної юрисдикції, є рішення про накладення адміністративних стягнень щодо осіб, які були учасниками масових акцій протесту в період з 21.11.2013 до дня набрання чинності цим законом.

Факти, наведені у п. 1 цього висновку доводять, що суддя виносив рішення, передбачені п. 3 ч. 1 ст. 3 Закону України “Про відновлення довіри до судової влади” і твердження у п.17 декларації доброчесності судді не відповідають дійсності.

[Рішенням](#) ВККС від 05.10.2018 № 43/дп-18 підтверджено недостовірність тверджень судді у декларації доброчесності. Дане рішення [наліслано](#) у Вищу раду правосуддя лише 22.3.2019 № 09-1611/19. На момент затвердження даного висновку Вища рада правосуддя не прийняла рішення за цим фактом.

2.2. У [декларації доброчесності](#) за 2016 рік суддя у п. 19 суддя вказав, що до нього не застосовуються заборони, передбачені Законом «Про очищення влади».

Однак це не відповідає дійсності, що підтверджується фактами, вказаними у п.1 цього Висновку.

Відповідно до п.13. ч.2 ст. 3 Закону «Про очищення влади» заборона, передбачена частиною третьою статті 1 цього Закону, застосовується до судді, який ухвалив рішення про притягнення до адміністративної відповідальності осіб, звільнених від адміністративної відповідальності відповідно до Закону України "Про недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань, та визнання такими, що втратили чинність, деяких законів України" від 21.02.2014 [№ 743-VII](#).

Оскільки суддя ухвалив 6 рішень, яким осіб було притягнуто до адміністративної відповідальності, а в подальшому було звільнено від відповідальності на підставі Закону України "Про недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань, та визнання такими, що втратили

чинність, деяких законів України" від 21.02.2014 № 743-VII, то суддя підпадає під дію Закону «Про очищення влади».

Звертаємо увагу, що питання про правила заповнення п.19 Декларації доброчесності були предметом розгляду Вищої ради правосуддя (ВРП) та Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду. Так, [Рішенням](#) ВРП від 05.09.2017 № 2620/0/15-17 відмовлено у внесенні подання Президентові України про призначення Білика О.В. на посаду судді Голосіївського районного суду міста Києва. Однією з причин такого рішення було саме те, що суддя вказав недостовірну інформацію у п.19 декларації доброчесності. При цьому ВРП відкинула аргумент судді про те, що він керувався відповідною довідкою про результати перевірки на підставі Закону «Про очищення влади», підписаною головою суду, де вказано, що обмеження, які передбачені цим Законом не поширюються на нього.

ВРП врахувала, що ця довідка не відповідає фактичним обставинам та була проведена з порушенням порядку. Рішенням Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду від 01.02.2018 року у справі № [800/402/17](#) відмовлено у задоволенні позову судді та повністю залишено у силі рішення ВРП. У рішенні суду зокрема вказано:

*«101.Суд відхиляє покликання позивача на Довідку за результатами перевірки в порядку [ст. 4 Закону України «Про очищення влади»](#) (а.с.57), за якою встановлено, що "до ОСОБА_2 не застосовуються заборони, передбачені частинами третьою або четвертою [статті 1 Закону України «Про очищення влади»](#), з урахуванням рішення Ради суддів України № 23 від 03.03.2016 р.", **оскільки зазначена Довідка не є підставою для заповнення декларації доброчесності судді.***

102. Як зазначено у [ст. 62 Закону «Про судоустрій та статус суддів»](#) декларація доброчесності судді складається з переліку тверджень, правдивість яких суддя повинен задекларувати шляхом їх підтвердження або непідтвердження.

*103. Таким чином, виявлення у декларації доброчесності неправдивих тверджень, навіть якщо вони підтверджені довідкою за результатами перевірки в порядку [ст. 4 Закону України «Про очищення влади»](#), **свідчить про порушення вимог щодо заповнення декларації.***

104. Заповнюючи декларацію доброчесності, суддя ОСОБА_2, який приймав рішення про накладення адміністративних стягнень на осіб, які були учасниками масових акцій протесту, у вигляді позбавлення права керування транспортними засобами на підставі [статті 122-2 КУпАП](#), усвідомлював, що ці рішення передбачені [ст. 3 Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні»](#) і про їх ухвалення необхідно зазначити у декларації. Проте не зробив цього».

2. Суддя не пояснив переконливо джерела походження ліквідного майна і/або легальні доходи, на думку розсудливого спостерігача, викликають сумніви щодо достатності для набуття такого майна.

(підпункт 4.9 п. 4 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затвердженим рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

Згідно з майновими деклараціями за [2014](#) - [2018](#) роки, у власності судді знаходиться автомобіль Toyota Land Cruiser 200 2011 року випуску з датою набуття права 13.01.2012, вартість на дату набуття складала 805 000 грн., що зазначено суддею самостійно у декларації. Це еквівалентно 102 000 доларів США [за курсом НБУ на 13.01.2012](#).

У Громадської ради доброчесності виникли обґрунтовані сумніви щодо можливості придбання Toyota Land Cruiser 200 2011 випуску, з огляду на доходи судді у попередні роки, згідно з деклараціями за [2005](#) - [2013](#) роки.

3. Суддя безпідставно не задекларував своєчасно своє майно чи члена сім'ї, що є ліквідним активом.

(підпункт 3.1 пункту 3, підпункт 4.6 пункту 4 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затвердженим рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

У майнових деклараціях за [2014](#) - [2018](#) роки суддя вказував, що його фактичне місце проживання знаходиться в Софіївській Борщагівці Києво-Святошинського району Київської області. Проте в жодній з вказаних декларацій, суддя не декларував майнові права на житло в цьому населеному пункті, як і в будь-яких інших містах, на території України.

Громадська рада доброчесності не змогла забезпечити судді право на відповідь до початку його співбесіди з Вищою кваліфікаційною комісією суддів України, оскільки він не надав контактної інформації, а співбесіда призначена комісією у строки, які унеможливили таку комунікацію.

Координатор

Громадської ради доброчесності

(підписано електронним цифровим підписом)

**Протокол
електронного голосування
(є невід'ємною складовою висновку)**

21.05.2019 Громадська рада доброчесності затвердила висновок 13-ма голосами з 17 голосів членів Ради. Двоє голосів було віддано за висновок, з п.2, як інформацією. Роман Маселко і Роман Куйбіда взяли самовідвід.

У голосуванні взяли участь 13 членів:

- 1) Валько Вадим
- 2) Воробйов Євген
- 3) Кулібаба Андрій
- 4) Мелкіх Едуард
- 5) Марчук Антон
- 6) Моторевська Євгенія
- 7) Савчук Андрій
- 8) Серета Максим
- 9) Стригун Дмитро
- 10) Соколенко Наталія
- 11) Чижик Галина
- 12) Шепель Тарас
- 13) Яким'як Олег

Координатор

Громадської ради доброчесності

(підписано електронним цифровим підписом)